

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobce: **K. B.**
bytem X

zastoupený advokátem JUDr. Františkem Vavrochem
sídlem náměstí Přemysla Otakara II. 123/36, 370 01 České Budějovice

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 25. 4. 2023,
č. j. 056453/2023/KUSK/OLPPS/NOV,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle § 65 odst. 1 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný částečně změnil rozhodnutí Městského úřadu Votice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 11. 2022, č. j. 42608/2022/SD-Ho (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a ve zbylém rozsahu prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 1. 8. 2021 (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se úmyslně dopustil tím, že se dne 26. 5. 2021 v době okolo 10:38 hod na dálnici D3 ve směru jízdy na Prahu na 63-62,5 km v úseku dopravního omezení, kde se dva jízdní pruhy sbíhají v jeden průběžný pruh, pokoušel nebezpečně objíždět zprava po zpevněné krajnici dálnice se svým automobilem Volvo XC90, RZ: X, před ním jedoucí jízdní soupravu složenou z nákladního automobilu Volvo, RZ: X, a návěsu, RZ: X (dále jen „nákladní vozidlo“), která netvořila překážku a kterou řídil R. M. (dále jen „řidič nákladního vozidla“), čímž žalobce porušil § 4 písm. a) a b) a § 11 odst. 2 zákona o silničním provozu. Za přestupek byl žalobci uložen správní trest pokuty ve výši 2 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Změna prvostupňového rozhodnutí spočívala v tom, že žalovaný z výroku vypustil popis jednání žalobce při jeho jízdě zleva po středovém pásu.

Obsah podání účastníků

2. Žalobce v žalobě namítá, že správní orgány zjistily skutkový stav nesprávně a v rozporu s provedenými důkazy. Žalobce opakovaně ve správním řízení uváděl, že v posuzované dopravní situaci reagoval na neukázněné a protiprávní chování řidiče nákladního vozidla, který jej nejprve prudkým manévrem vlevo vytlačil ke středovým svodidlům a po zařazení žalobce zpět do pravého jízdního pruhu jej rovněž prudkým manévrem vpravo vytlačil na krajnici dálnice vpravo. Žalobce oznámil protiprávní jednání řidiče nákladního vozidla Policii České republiky (dále jen „policie“) a poskytl jí potřebné vysvětlení a videozáznam celé dopravní situace. Z toho důvodu nemohou být pochybnosti o skutkovém stavu věci.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že ve správním řízení bylo samostatně rozhodnuto jak o přestupku žalobce, tak řidiče nákladního vozidla. Žalobce k jízdě po krajnici neměl žádný nutný důvod, mohl a měl pokračovat v jízdě za nákladním vozidlem a nikoliv se pokoušet o jeho objetí po krajnici a vynucovat si předjetí. Videozáznam pořízený z vozidla žalobce a jím poskytnutý policii vyvrací, že by byl donucen k vjetí na krajnici. Žaloba je proto nedůvodná.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

4. Dne 26. 5. 2021 žalobce telefonicky oznámil policii, že mu na konci dálnice D3 na 62,5 km ve směru na Prahu bránil před ním jedoucí řidič v předjetí. Při šetření hládkou policie žalobce uvedl, že řidič nákladního vozidla jel v místě dopravního omezení v levém jízdním pruhu a nepřeradil se do pravého jízdního pruhu. Žalobce se proto rozhodl nákladní vozidlo předjet z levé strany, avšak řidič tohoto vozidla mu zkrížil cestu. Pokusil se tedy předjet nákladní vozidlo z pravé strany, ale neúspěšně, protože řidič nákladního vozidla mu znovu zkrížil cestu tím, že najel na pravou krajnici. Žalobce musel náhle zabrzdit, aby nedošlo ke střetu vozidel. Je si vědom toho, že spáchal přestupek; rozhořčilo ho ale to, že

se řidič nákladního vozidla nevrátil do pravého jízdního pruhu, čímž zdržoval provoz v levém jízdním pruhu.

5. Řidič nákladního vozidla k věci uvedl, že při stání v koloně na konci dálnice D3 si všiml, že nějaké osobní vozidlo se snaží různě předjíždět kolonu vozidel. Byl na toto vozidlo naštvaný a nechtěl, aby jej vozidlo též předjelo. Proto mu při jeho snaze jej předjet zkrřížil cestu jak z levé, tak z pravé strany. Spáchání přestupku si byl vědom.
6. Správní orgán I. stupně nejprve příkazem ze dne 31. 8. 2021, č. j. 31261/2021/SD-Ho (dále jen

„příkaz“), uznal žalobce výrokem 1. vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť se žalobce pokoušel nebezpečně objíždět před ním jedoucí nákladní vozidlo, které netvořilo překážku, ale toliko stálo v koloně vozidel. Výrokem 2. příkazu byl uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu i řidič nákladního vozidla, neboť nejel vpravo při pravém okraji vozovky a opakovaně a nebezpečně vjížděl s nákladním vozidlem do jízdní dráhy vozidlu žalobce, které jelo za ním.

7. Proti příkazu podal žalobce odpor, čímž došlo ke zrušení příkazu a správní orgán I. stupně pokračoval v řízení. V odporu žalobce uvedl, že pouze reagoval na jednání řidiče nákladního vozidla, který mu úmyslně bránil v jeho objetí. Ve vyjádření ze dne 15. 10. 2021 zopakoval, že řidič nákladního vozidla dlouhou dobu úmyslně brzdil dopravu a jízdou v levém pruhu bránil za ním jedoucím vozidlům v předjíždění a v tzv. zipování. Žalobce chtěl nákladní vozidlo bezpečně objet zleva, ale řidič nákladního vozidla prudce vybočil. Poté, co se žalobce zařadil do pravého jízdního pruhu, nákladní vozidlo prudce vybočilo vpravo přes celý pravý jízdní pruh a pouze rychlou reakcí žalobce nedošlo k vážnému střetu vozidel. Žalobce je přesvědčený, že jeho snaha o objetí nákladního vozidla za případného použití krajnice vozovky nenaplní svou společenskou závažností znaky stíhaného přestupku, zejména v kontextu jednání řidiče nákladního vozidla.
8. Správní orgán I. stupně vydal dne 28. 2. 2022 rozhodnutí, č. j. 7856/2022/SD-Ho, kterým žalobce uznal vinným z vytýkaného přestupku. Žalovaný však toto rozhodnutí zrušil pro vady ve výroku a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení. Nato správní orgán I. stupně vydal prvostupňové rozhodnutí. Shrnul podklady ve správním spisu a zjištění, která na základě nich učinil. K vyjádření žalobce mimo jiné podotkl, že příkazem shledal vinným i řidiče nákladního vozidla, který opakovaně vjížděl do jízdní dráhy žalobci. Správní orgán I. stupně (zejména na základě videozáznamu) uznal, že nákladní vozidlo se mohlo zařadit do průběžného pruhu, ale protože se kolona vozidel nehýbala, řidič nákladního vozidla nikoho neomezoval ani nezdržoval od hladkého průjezdu opravovaným úsekem. Uzavřel, že žalobce nebezpečně objížděl jízdní soupravu a řidič jízdní soupravy toto objíždění opakovaně znemožnil.
9. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce zopakoval argumentaci vyjádřenou již dříve v řízení. V napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že ze spisové dokumentace je seznatelné, že se žalobce pokoušel objíždět před ním jedoucí nákladní vozidlo z pravé strany po zpevněné části pravé krajnice, čímž porušil § 11 odst. 2 zákona o silničním provozu. Oproti správnímu orgánu I. stupně žalovaný konstatoval, že žalobci

nelze klást k tíži jednání řidiče nákladního vozidla, který nejprve jel při dělicí čáře a nezařazoval se do pravého jízdního pruhu, ač mohl. Proto žalovaný z výrokové části prvostupňového rozhodnutí vypustil porušení § 11 odst. 1 zákona o silničním provozu. Po zařazení nákladního vozidla do pravého jízdního pruhu bylo zřejmé jeho pokračování v jízdě v tomto pruhu, avšak žalobce se jej pokusil objet zprava po krajnici.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

10. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i z moci úřední, soud neshledal.
11. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, neboť v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. s takovým postupem žalobce vyslovil souhlas a žalovaný se ve lhůtě k této otázce nevyjádřil, pročez soud jeho souhlas s rozhodnutím věci bez jednání presumuje. Ve věci nebylo třeba ani provádět dokazování, neboť k posouzení věci si soud vystačil s obsahem správního spisu (jeho součástí je i videozáznam, který žalovaný navrhl provést k důkazu).

Posouzení žalobních bodů

12. Soud před věcným posouzením žaloby předesílá, že řízení o žalobě je ovládáno dispoziční zásadou. Správní soud proto neprovádí jakýsi obecný přezkum napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, ale posuzuje správní rozhodnutí jen z určité a přesně stanovených hledisek, jež je povinen vymezit žalobce. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 14. 2. 2006, č. j. 1 Azs 244/2004-49: *„Soudům nepřisluší zabývat se každým jednotlivým procesním krokem správního orgánu a věnovat se všem jeho důležitým hmotněprávním úvahám: přezkoumává jen to, proti čemu žalobce řádně brojí – tedy to, co žalobce konkrétně a výslovně zpochybnil jak uvedením skutečností, tak snesením právních argumentů.“* (dále srov. např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). V návaznosti na uvedená východiska se soud mohl zaměřit na přezkum napadeného rozhodnutí jen v těch mezích, které vymezil žalobce, podle něhož správní orgány pochybily při zjišťování skutkového stavu, neboť žalobce svým jednáním toliko reagoval na neukázněné a protiprávní chování řidiče nákladního vozidla, který jej prudkým manévrem vytlačil na krajnici dálnice vpravo.
13. Soud při posouzení této jediné žalobní námítky vyšel z následující právní úpravy:
14. Podle § 11 odst. 2 zákona o silničním provozu *„[n]a krajnici smí řidič motorového vozidla vjet jen při zastavení a stání nebo, jestliže je to nutné, při objíždění, vyhýbání, odbočování nebo otáčení; přitom musí dbát zvýšené opatrnosti.“*
15. Podle § 16 zákona o silničním provozu *„[ř]idič, který při objíždění vozidla, jež zastavilo nebo stojí, nebo při objíždění překážky provozu na pozemních komunikacích anebo chodce vybočuje ze směru své jízdy, nesmí ohrozit ani omezit protijedoucí řidiče a ohrozit ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích. Přitom musí dávat znamení o změně směru jízdy.“*
16. Podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu *„[f]yzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.“*

17. Žalobce namítá, že na krajnici dálnice vpravo byl vytlačen řidičem nákladního vozidla, tedy jinými slovy argumentuje tím, že k jízdě po krajnici byl donucen. Dle § 11 odst. 2 zákona o silničním provozu je přitom možné na krajnici vjet jen při zastavení a stání nebo je-li to nutné při objíždění, vyhýbání, odbočování nebo otáčení.
18. Soud se ztotožňuje s žalobcem potud, že skutkový stav věci lze dostatečným způsobem zjistit zejména z kamerového záznamu, kterým sám policii při šetření přestupků poskytl. Videozáznam začíná v 10:33 hod. Je na něm patrná kolona stojících vozidel v pravém jízdním pruhu a před vozidlem žalobce v levém jízdním pruhu bílá dodávka, která se následně připojila do pravého jízdního pruhu. Načež žalobce v levém jízdním pruhu dojel až za nákladní vozidlo, které zastavilo větší část v levém jízdním pruhu, avšak pravým bokem přes přerušovanou středovou čáru zasahovalo i do pravého jízdního pruhu. Přibližně v 10:38 hod se dosud stojící kolona vozidel rozjela. Nákladní vozidlo jelo větší část v levém jízdním pruhu, avšak přesahovalo i do pravého jízdního pruhu. Žalobce v daný okamžik začal předjíždět nákladní vozidlo zleva, přičemž vjel i na zatravněný povrch u svodidel. Řidič nákladního vozidla ale vybočil doleva, čímž žalobci zabránil v další jízdě. Nákladní vozidlo poté pokračovalo v jízdě v levém jízdním pruhu a žalobce se připojil za něj. Ze záznamu je dále zjevné, že nákladní vozidlo jelo při středové čáře a směřovalo do pravého jízdního pruhu (na daném místě se oba jízdní pruhy sbíhaly v jeden – původně pravý jízdní pruh). Následně žalobce zvýšil rychlost a snažil se nákladní vozidlo objet z pravé strany, přitom vjel na zpevněnou krajnici vpravo, po které pokračoval v jízdě. Nákladní vozidlo ale opakovanými manévry vpravo žalobci zabránilo, aby jej tímto způsobem objel. Žalobce se proto

opět zařadil do průběžného pruhu za nákladní vozidlo, a to v čase 10:39. Na záznamu je dále zachycen telefonát žalobce policii, při němž chtěl nahlásit jednání řidiče nákladního vozidla.

19. Soud má za to, že poskytnutý videozáznam zachycující skutkový děj bez jakýchkoli pochybností vyvrací tvrzení žalobce v žalobě, že jej mělo na krajnici dálnice vpravo vytlačit až nákladní vozidlo. Ze záznamu je totiž zjevné, že poté, co se žalobci nepodařilo nákladní vozidlo předjet zleva, sám vjel na krajnici při pravé straně dálnice, a to aniž by jej k vjetí na krajnici přinutil řidič nákladního vozidla. Žalobce započal s předjížděním zprava ve chvíli, kdy nákladní vozidlo jelo před ním a začalo se připojovat do pravého jízdního pruhu. Svou jízdou však v tento okamžik žalobce již nijak neomezovalo ani neohrožovalo. Žalobci nic nebránilo v tom, aby pokračoval ve směru jízdy za nákladním vozidlem a též se do pravého jízdního pruhu připojil. Vjetí na krajnici při pravé straně dálnice tedy již nebylo nijak vynuceno. Záznam též zachycuje, že žalobce na krajnici setrval i po prvním vybočení nákladního vozidla vpravo a pokoušel se nákladní vozidlo po krajnici i nadále předjet, k tomu však nedošlo, neboť řidič nákladního vozidla opět vjel do jízdní dráhy žalobce. Až pak se žalobce opět zařadil za nákladní vozidlo.
20. Soud se proto shoduje se správnými orgány, že v tomto jednání žalobce lze spatřovat porušení § 11 odst. 2 zákona o silničním provozu, neboť žalobce neměl sebemenší důvod k jízdě po krajnici dálnice vpravo. Vjetí na krajnici nebylo nutné a žalobce nebyl oprávněn nákladní vozidlo z této strany objíždět. Nákladní vozidlo nezastavilo, nestálo a ani netvořilo překážku provozu na pozemních komunikacích [viz § 16 ve spojení s § 2

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

písm. ee) zákona o silničním provozu]. V okamžiku, kdy žalobce vjel na krajnici při pravé straně, se nákladní vozidlo pohybovalo a zařazovalo se do jediného průběžného pruhu. Uvedeným jednáním tedy žalobce spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.

21. Soud přitaká žalobci v tom, že přestupku se dopustil i řidič nákladního vozidla, který žalobci při pokusech jej objet opakovaně vjížděl do jízdní dráhy. Poznamenává však, že za toto jednání byl řidič nákladního vozidla uznán vinným a potrestán, a to příkazem, proti kterému se nebránil. Z videozáznamu lze pozorovat, že řidič nákladního vozidla s ním zprvu stál tak, aby nebylo možné jej řádným způsobem předjet. Soud má proto pro frustraci žalobce i jisté pochopení. Je však skutečností, že žalobce nebyl oprávněn bez zákonného důvodu nákladní vozidlo objíždět zprava po krajnici dálnice. K tomuto jednání již řidič nákladního vozidla nezavdal žalobci žádný důvod. Bylo proto vlastním rozhodnutím žalobce, že na krajnici dálnice při pravé straně vjel, třebaže k tomuto jednání nebyl řidičem nákladního vozidla přinucen. Není tedy pravdou, že by si vjetí na krajnici vpravo vyžádalo neukázněné a protiprávní chování řidiče nákladního vozidla. Soudu proto nemohl jinak, než uzavřít, že správní orgány zjistily skutkový stav dostatečně, a to v souladu se zásadou materiální pravdy dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

22. Soud s ohledem na shora uvedené dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s zamítl (výrok I).
23. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěch neměl a náhrada nákladů mu nenáleží. Žalovanému soud náhradu nákladů řízení též nepřiznal, jelikož mu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. srpna 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.